

УКРАЇНА

(19) UA (11) 21562 (13) A

(51)6 A 01 K 57/00; A 01 K 47/00

ДЕРЖАВНЕ
ПАТЕНТНЕ
ВІДОМСТВООПИС ДО ПАТЕНТУ
НА ВІНАХІДбез проведення експертизи по суті
на підставі Постанови Верховної Ради України
№ 3769-XII від 23 XII 1993 рПублікується
в редакції заявника

(54) СПОСІБ БОРОТЬБИ З ЗАХВОРЮВАННЯМ АСКОСФЕРОЗОМ У БДЖОЛИНІЙ СІМ'І

1

(21) 97063172

(22) 26.06.97

(24) 06.01.98

(46) 30.04.98. Бюл. № 2

(47) 06.01.98

(72) Хмара Петро Якович, Бондарчук Леонід
Іванович(73) Хмара Петро Якович, Бондарчук Леонід
Іванович(57) 1. Спосіб боротьби з захворюванням
аскосферозом у бджолиній сім'ї заклю-
чається в уникненні контакту бджіл з
підлогою шляхом обмеження їх доступу до
підлоги, який відрізняється тим, що

2

обмеження доступу до підлоги виконують
закріпленням волокнистого матеріалу по
периметру підлоги і на нижніх планках ра-
мок, а також запобігання охолодженню ли-
чинок, додатковим утепленням і створення
стислого розплідного гнізда з відкритим
розплодом, шляхом обмеження його тер-
моізолюючим матеріалом для створення
температури 34,5–35°C.

2. Спосіб за п. 1, який відрізняється
тим, що використовують як волокнистий
матеріал – синтопон, а як термоізолятор –
поліетиленову плівку.

Винахід відноситься до бджільництва і
застосовується для боротьби з аскосферо-
зом.

Аскосфероз вважається хворобою № 1.
Він приносить важкі збитки бджільництву.
Поширилась ця хвороба за останні 15 років.
Збудник є сапрофіт, тому він добре прижив-
ся в докільлі. Цей вид старший за бджіл.
Тому патологія, викликана ним, дуже важко
піддається лікуванню і проблема ця не може
бути вирішена з використанням медика-
ментів, а з них відомі: ністатин, аскоцин,
унісан та інші. Для рішення проблеми по-
винна бути досягнута перманентна дія, що
виліковує і захищає бджолину сім'ю від за-
хворювання.

Відомий спосіб боротьби з аскосферо-
зом це уникнення контакту бджіл з

підлогою, куди падають збудники хвороби,
щоб не заносити їх в розплідне гніздо, що
досягнуто створенням підрамкового про-
стору висотою, який досягається поро-
жньою підставкою під вулик. [Хмара П.Я.
Перебіг аскосферозу та оздоровлення бджо-
лосімей. – Пасіка, 1995, № 12, с. 8].

Завдання, на яке направлено винахід –
є створення способу боротьби з захворю-
ванням аскосферозом у бджолиній сім'ї,
який дає змогу уникнути контакту бджіл з
підлогою, де знаходяться збудники хвороби
у смітті і створити оптимальні
мікрокліматичні умови для відкритого роз-
плоду, чим забезпечити достатню його
стійкість проти агресії збудника. Це дося-
гається шляхом закріплення волокнистого
матеріалу по периметру підлоги і на нижніх

(19) UA (11) 21562 (13) A

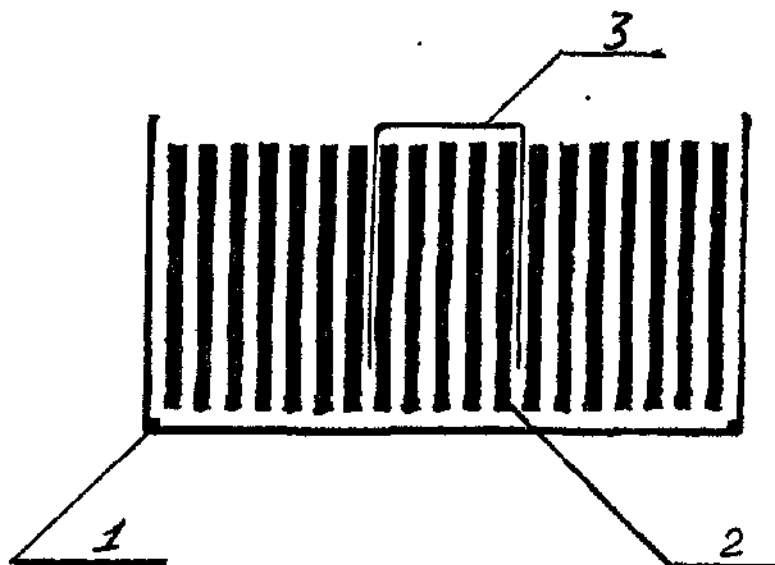
планках рамок, а також створення додаткового утеплення й обмеження термоізолюючим матеріалом.

Відомо, що зниження температури до 22°C на протязі 20 годин з наступним різким підвищенням до 30–35°C веде до захворювання личинок бджіл [Fauson I.P. L'ascosporose Sante / Abulle - 1991. - Т. 121. - 27, 28, 33, 34].

Тож уникнення контакту бджіл з підлогою досягається закріпленням волокнистого матеріалу по периметру підлоги (малюнок, позиція 1) та на нижніх планках рамок (малюнок, позиція 2), в тому разі коли підрамковий простір достатній для переходу бджоли із рамки на підлогу, а коли підрамковий простір близько 10 см або більше бджоли з рамок не переходять на підлогу, на рамках синтопон не потрібний. Для створення оптимального мікроклімату личинкам роблять додаткове утеплення відкритого розплоду в центрі гнізда, обмежуючи його термоізолюючим матеріалом – поліетиленовою плівкою (малюнок, позиція 3) для досягнення температури 34,5–35°C. При цій температурі личинки більш стійкі до враження збудником.

П р и к л а д. 3 лікувальною чи профілактичною метою у вулику, спорожненому від стільників та бджіл, по периметру дна з допомогою кнопок або малих цвяхів

закріплюють пласт синтопону перерізом близько 20 x 6 мм. Для того, щоб бджола, що випадково попала на підлогу, змогла вийти з вулика в передній стінці його біля підлоги (дно) роблять отвори близько 18–20 мм. В нього вставляють трубку відповідного перерізу, довжиною 60–70 мм, в кінці якої зовні вулика ставлять клапан, через який бджола може вийти, у вулик вхід неможливий. Якщо підрамковий простір близький до 10 см чи більший, обладнання закінчене. В тому разі, коли підрамковий простір такий, що бджола може зійти з нижнього краю рамки на підлогу, тоді на нижню планку по всій довжині закріплюють стрічку синтопону, яка виключить можливе сходження бджоли з рамки на підлогу (дно). Після цього вулик ставлять на місце, де була сім'я – в ньому розташовують рамки із стільниками. Обов'язково в центрі влаштовують рамки із відкритим розплодом і маткою, при цьому у сильних сім'ях додають ще одну-дві рамки з порожніми стільниками. Цю групу рамок в центрі розплідного гнізда виділяють, вставивши по обидва боки укорочені на 15–20 мм вставні дошки. На їх боки і на стелю цих виділених рамок кладуть поліетиленову плівку. Це гніздо з відкритим розплодом розбирають через кожні 7–9 днів, забираючи звідти запечатаний розплід та ставлять порожні стільники.

Упорядник

Техред М.Келемеш

Коректор

А.Обручар

Замовлення 4443

Тираж

Підписне

Державне патентне відомство України,
254655, ГСП, Київ-53, Львівська пл., 8

Відкрите акціонерне товариство "Патент", м. Ужгород, вул.Гагаріна, 101